

Mare de Déu de Montserrat

Dm, 26/04/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Demà és la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat. Tot i haver escrit molt sobre Montserrat, no em canso de seguir trobant motius per seguir pensant el que sento per aquest realitat singular que és Montserrat. Comparteixo el que Montserrat representa i és. És una muntanya on la natura lloa la bellesa i convida a la contemplació. És una comunitat monàstica masculina testimoni viu d'una fe encarnada i acollidora sol·lícita dels pelegrins que cerquen Déu sota el redós de la Mare de Déu i testimoni. És una comunitat monàstica femenina que ha fet del silenci contemplatiu magnificència de l'esperit de Déu. És una verge que acompanya la fe dels catalans i nodreix la seva unitat espiritual. Són també uns pobles que han teixit les seves històries influïts pel que passa en aquesta muntanya.

Sóc un gran devot de la Mare de Déu de Montserrat. Sóc un cristià que he madurat la meva fe itinerant en la vida gràcies a l'acolliment de la comunitat monàstica i l'acompanyament espiritual de la Mare de Déu. Vaig entrar en la fe un dia com demà, el dia de la Mare de Déu de Montserrat, rebent l'aigua baptismal en la basílica montserratina. De petit, sojornava els llargs i eterns estius a Montserrat. Vaig fer-me gran cantant el Virolai agafat de la ma del meu pare o escoltant recollit el so de l'orgue en els assajos anònims fets qualsevol tarda d'estiu. Gaudí íntimament el silenci misteriós de la boira trencada pels allargassats fanals de Puig i Cadafalch. Any rere any, mentre el temps estirava la vida, la fe es feia més densa sota el guiatge d'algun monjo. Quan de bé em feu el llibre *Repensem la nostra fe* escrit a finals dels 60 del segle passat per un grup animós de monjos joves. Quan de bé he rebut d'aquesta comunitat monàstica.

Després, les oportunitats de la vida m'han permès retornar d'alguna manera el bé atorgat per la Mare de Déu i la comunitat monàstica. Mai serà prou el que pugui fer per restituir l'estimació rebuda. Sempre hi haurà un punt de gratitud ajornada. Al pregar amb els salms, alguns cops noto que les paraules prenen un sentit especial si faig de Montserrat el centre de la contemplació. El mateix em passa amb la Regla de Sant Benet quan esdevé guia de la vida espiritual i una exigent guia per anar per la vida. Totes aquestes experiències semblen que facin reviure en mi el que es diu en la "*Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat*" del bisbe Torres i Bages. "*Verge Prodigiosa, tron pudíssim on reposà l'eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida*". Bona festa de la Mare de Déu de Montserrat.